

Pataki Mihály Mária, Piusz testvér világi karmelita

I. Az égi üzenetek közlésének története

Ezerkilencszáz-hetvenes évek végén történt. Egy délután, amikor Erzsébet asszonyt [1] meglátogattam, ő nagy lelkesedéssel fogadott: „Idefigyelt Piusz – mondta – üzenet van számodra! Gyorsan írd!” Tollat és papírt ragadtam, de oly sebesen diktált, hogy alig győztem követni mit is mond. Kapkodva ugyan, de azért még is sikerült leírnom e néhány mondatot.

Erzsébet *asszony* ezek után már a szokásos hanghordozásával folytatta a további tudnivalók elmondását: „Ezeket az üzeneteket a saját kézírásoddal írd le, üveg alatt bekeretezve tedd ki az ágyad fölé, és tartsd ott.

Miután átelmélkedve megismertem Jézus és Szűzanya hozzám intézett szavait, bizony vonakodtam maradéktalanul eleget tenni a kérésnek. Akkoriban elég nyüzsgő mozgalmi életet éltünk, és emiatt rendszeres társas összejöveteleket tartottunk otthonunkban, nem szerettem volna, hogy bárki is elolvassa a nekem szánt üzeneteket.

Leginkább a „megváltó” kitétel zavart, melyet végül is kihagytam. Eredetileg az általam kifogásolt mondatrész így hangzott: „(...) az Én nagy **megváltó** munkatársaim közé beválasztottalak.” Ma már tudom, hogy miként is kellett volna ezt a „megváltó nagy munkatárs” kifejezést helyesen értelmezni. De akkor még megijedtem ettől a túlzónak tűnő megfogalmazástól.

Álszerénységem is visszatartott attól, hogy mások is láthassák az üzeneteket: - „Nehogy már, esetleg emiatt többet gondolnának rólam, mint ami valójában vagyok!” – gondoltam. Ezért, nagy fifikásan, a kéziratot egy a torinói lepelről készült Krisztus Arc fénykép alá elrejtve, azzal letakarva üvegeztem be. Látszólag engedelmeskedtem ugyan, hiszen az égi közlések ott voltak az ágyam mellett kifüggesztve, de rajtam kívül más nem olvashatta, hiszen tartalmukat nyilvánosan már nem vállaltam. Megtanultam a közléseket. Próbáltam magamban arról el-elgondolkozni, és a mindennapjaimban azokat alkalmazni. Az évek, évtizedek során, e néhány mondatnyi közlés – „*amit az Isten sugalmazott*” – életemet átalakító útmutatássá vált... (Annak ellenére is, hogy volt idő, amikor lekerült a falról a bekeretezett égi üzenet, sőt átmenetileg meg is feledkeztem róla!)

Mára már érkezettnek találtam az időt arra, hogy ezt az égi közlést – „*amit az Isten sugalmazott*” – másokkal is megismertessem.

Leszögezem (itt is), hogy az üzenetekhez fűzött gondolataimat csak, mint tanúságtevést, vagyis mint magánvéleményt szabad fogadni. Csupán elmélkedem, eszmélődöm, magamról vallok, semmi esetre sem; mintegy kinyilatkoztatva tanítok!

II. A beüvegezett égi üzenetek

Az Isteni Mester üzenete:

A lelkek megismerésében semmi sem egyszerűbb, mint az igazságot és a szeretetet elismerni, és az Isteni szeretetben bízni.

E szeretetben az igazságot, a szeretetet és az igazságot megtalálhatjuk.

És az üzenet mindenki számára, akik hozzád közelítenek, és akik meg akarják ismerni az Isteni szeretetet, mely az Isteni szeretet útján vezet ki.

Isteni Mester:

Kedves Isten!

Tegnap a szeretet mint az Isteni szeretet útján
Szeretted és az igazságot megismerem, és az Isteni szeretetben bízom,
és az Isteni szeretetben bízom, és az Isteni szeretetben bízom.

És az Isteni szeretetben bízom, és az Isteni szeretetben bízom,
mely nem Isteni szeretet!

Történet megadott példákban - mint minden
szerep - mint mindig, talán benne, néha, néha,
szerepben, megismerésben, megismerésben,
és Isteni szeretetben megismerésben.

Jeruzs 711-est 1982. aug. 24.-én.

"Isten, én vagyok az igazság és élet teljessége, aki
szerep adtam mindenkinek. Engem tanulmányozz
az Evangéliumban és az Isteni szeretetben bízom,
és az Isteni szeretetben bízom, és az Isteni szeretetben bízom,
és az Isteni szeretetben bízom, és az Isteni szeretetben bízom."

(Az Isteni szeretetben bízom.)

+++

Az isteni Mester üzenete:

„A lelkek megmentésében tanúsított nagyfokú igyekezeted és részvételed elismeréseként az Én nagy munkatársaim közé beválasztottalak.

E kiválasztottság: fáradozást, áldozatkészséget, és nagyfokú önátadást kér.

Ez az üzenet mindazoknak szól, akik hozzád hasonlóan fáradoznak a lelkek megmentésén, felhasználva az Én Isteni Kegyelmemet, mely Szűzanyám Anyai Szeretete útján árad ki.

Szűzanya szavai:

„Fogadd e szavakat, mint Anyai Szívem túláradó Szeretetét, és ne hagyd beporosodni, hanem a Szeretetláng kegyelmi kiáradása által állandó fényesség ragyogjon le rád!

Mert ez a fényesség tart távol minden ferdeséget, mely nem Isten akarata!

Tartsd magad előtt állandóan – mint imádságot – mert mindig találsz benne nehézségeidben, csüggedéseidben, bizonytalanságodban az Isteni Fénytől megvilágosítva eligazítást.”

Jézus PM-nek 1982. aug. 24.-én:

„Fiam, én vagyok az igazság és élet teljessége, aki életemet adtam üdvödért. Engem tanulmányozz az Evangéliumban és szeress Szűzanyám Szívével egyesülve Szeretetem Szentségében és lelked szentélyében, és örököd teljes lesz.”

(Anna testvérünkön keresztül kaptam.)

+++

Először csak az első két közlést írtam le, melyet Erzsébet asszonyt közvetítésével kaptam.

Csak később vettem hozzá a harmadikat, mint olyant, mely szintén egy egész életre elegendő feladatot tartalmaz. [2]

Üveg alatt az ágyam fölött (ma már takaratlanul) ezek a mondatok olvashatók, és közvetlenül a fejem felett vannak felfüggesztve.

III. Az isteni Mester üzenete:

+++

„A lelkek megmentésében tanúsított nagyfokú igyekezeted és részvételed elismeréseként az Én nagy (megváltó) munkatársaim közé beválasztottalak.

E kiválasztottság: fáradozást, áldozatkészséget, és nagyfokú önátadást kér.

Ez az üzenet mindazoknak szól, akik hozzád hasonlóan fáradoznak a lelkek megmentésén, felhasználva az Én Isteni Kegyelmemet, mely Szűzanyám Anyai Szeretete útján árad ki.

+++

1. Első gondolataim

- Amikor, otthon a sebtében leírt égi üzeneteket kezdtem letisztázni, csak akkor vettem észre, hogy a megszólítások lemaradtak. Ezt a hiányt nagyon sajnáltam, hiszen szerettem volna tudni, hogy Jézus és Szűzanya a közléskor, hogyan is szólítottak meg engem? Legelső gondolatom ez volt.

- Másodjára, Jézus „minősítése” lepett meg! Mármint, hogy én: „Hogyan is lehetnék Jézus kiválasztott nagy (és megváltó) munkatársa? Nos, ez képtelenség, itt valami tévedés lehet – gondoltam -, talán Erzsébet asszony értett félre valami!”

- Harmadszorra örömmel nyugtáztam, hogy Jézus tőlem „csak”:
„fáradozást, áldozatkészséget és nagyfokú önátadást kér.”
„Igen, - gondoltam -, ezekre talán még én is alkalmas vagyok! Hiszen a

kicsitől és a gyengétől a kevesebb is elég.” Ellentétben például Erzsébet asszonnyal, akit a Szeretetláng Lelki Naplóban az Úr Jézus így tanította: „Életed pergamenjére ráírtam a szenvedést.” Pontosan tudtam, azt is, hogy a „**nagyfokú önátadás**” – kérése is kevesebb annál, mint amit Jézus, Erzsébet asszonytól kívánt: „*Mondj le teljesen önmagadról!*” Bizony, őszintén hálás voltam Jézusnak azért, hogy elvárásait, hozzám, az én szellemi-lelki szintemhez igazította.

Ugyanakkor mélyen meghatott az, hogy Jézus egyáltalán megszólított engem. Meglepett, hogy megváltói munkájába – ki tudja, hogy miképpen és mi módon -, de úgy tűnik még is részt tudtam vállalni, és ezt a „**beválasztottalak**” csodálatos és nem is remélt bizalmával nyugtázta! Jézusom, köszönöm bizalmadat!

- Negyedszer, még azt is észrevettem, hogy az Úr Jézus kívánalmi felsorolásakor pontosan „alkalmazkodott” az én hármasszoros világméretűmhez. Eszerint, a testhez tartozik a **fáradozás**, a lélekhez az **áldozatkészség**, a szellemhez pedig az önátadás szabad **akarata**.

- Ötödszörre megrendített Jézus alázata és tapintata, hogy Ő, a Megváltó Isten **kér**, még hozzá tőlem **kér**, engem kérlek! Semmicske kicsinyke szolgálataimat számon tartja, sőt **elismeri**, és emiatt kiválasztottai közé **beválasztott**.

- Az azért kissé megnyugtató, hogy: „**Ez az üzenet mindazoknak szól, (...)**”. Igen, így már sokkal érthetőbb, hogy Jézus Krisztus kiválasztása, kérése nem csak engem, hanem sokunkat érint.

2. Jézus lélekmentő Kegyelme Édesanyja túlaradó anyai Szeretete hordozza

„Ez az üzenet mindazoknak szól, akik hozzád hasonlóan fáradoznak a lelkek megmentésén, felhasználva az Én Isteni Kegyelmemet, mely Szűzanyám Anyai Szeretete útján árad ki.”

Érdekes az a körülmény, hogy az Úr Jézus nekem szánt közlésében nem említi Szűzanya Szeretetlángját. Még is, én mindvégig úgy gondoltam, hogy csak is a Szeretetláng keretein belül értelmezhető minden szó, kérés, és tanítás.

A közlemény utolsó mondatának megállapításai rendkívül fontosak. Igen, mivel – számomra -, a Szereteláng sajtósági magyarázatát (is) adták. E megfogalmazás szerint, a Szereteláng olyan Jézusból kiinduló isteni Kegyelem „kiáradás” ami, Aki, Szűzanyánk anyai Szeretetével közvetítődik. Tehát, a Szeretelángnál a „feladó”; maga a megváltó Isten, viszont a „postás”, és egyúttal maga levél is: égi Édes Anyukánk áldott személye; Mária. A Szeretelángot maga az Irgalmas Jézus szándékolja, és Szűzanyánk tisztaságos anyai Szívszeretetével közli.

Ahogy az Oltáriszentségben jelenvaló Jézus Krisztusnak a fizikai hordozói; az átváltoztatott kenyér és bor, éppen úgy a Szeretelángnál: Jézus áldott személyét **Szűzanyánk Anyai Szeretete** hordozza, közvetíti, **árasztja**.

A Szereteláng, elrejtőzködött Krisztus, Aki a Napba Öltözött Asszony Szívszeretetében fellángolva, felfényesedve, mint a világ Világossága mindeneket bearanyozva kiárad! Mert a világot létbe tartó isteni Szeretet az élő és éltető Fény, ható és átalakító Erőzuhatag, és maga az újjáteremtő, legtevékenyebb Tevékenység. Igen, Amen.

Hiszen a mindeneket újjáteremtő Ige nem csak Testé és Vérré akar bennünk lenni, hanem az ember szívek-lelkek titokzatos mélyén „Lelkesülni” is, és „Isteniesülni” is óhajt! Hogy egyedül Ő lehessen az áldások Áldása; személy szerint külön-külön; mindannyiunkban. [4]

3. Általános következtetés

„(...) az Én Isteni Kegyelmem (...) Szűzanyám Anyai Szeretete útján árad ki.”

Ezt a mondatrészt akár tanító állításnak is elfogadhatjuk. Szerintem, értelmét nyugodtan vehetjük szó szerint is, olyan titok közlésének, mely az isteni Szent Rend (hierarchia) „működéséről” is vall. Tehát a Jóisten önközlő Szeretete az emberek felé – a megtestesüléséhez és a földi születéséhez hasonlóan – Szűzanyánk Anyai Szeretete révén közvetítődik. Így, Mária, Aki mindannyiunk égi Édesanyja, mint Jézus Krisztus társa a megváltásban: egyúttal minden kegyelmek közvetítője is!

Sienai Szent Katalin „Dialogus” című művében az Atyaisten így tanít mindannyiunkat: *”Tudatom veled, hogy az összes erények és összes hibák a felebaráti szeretet közreműködésével bontakoznak ki.”* Később pedig azt olvashatjuk: *„(...)– úgy akartam azonban, hogy (...) a Tőlem*

kapott kegyelmek és ajándékok osztogatásában legyetek az én szolgáim.” (...) [3]

Ezek szerint, mi emberek, a felebaráti szeretetünk révén; az égi „*kegyelmek és ajándékok osztogatásában*” a Jóisten szolgái, munkatársai vagyunk. Ha ez a megállapítás érvényes a mi emberi kegyelmi életünk körülményeire, mennyivel inkább vonatkozik a természetfeletti kegyelem rendjére is! Ezért állítja Jézus a nekünk adott üzenetében, tanításában:

„(...) az Én Isteni Kegyelmem (...) Szűzanyám Anyai Szeretete útján árad ki.”

4. Megváltó munkatársság

Szűzanyánkhoz hasonlóan - a Szentlélek által - nekünk is Jézust befogadókká kell válnunk. Majd, kegyelmet kegyelemre halmozva ápolnunk kell a bennünk megfogant magzat Jézust, és mindennapi cselekedeteinkben világra is kell segítenünk Őt, mint csecsemő Jézust. Ezek után gondosan kell ápolnunk, hogy bennünk és általunk is felcseperedhessen. Ha és amennyiben így élünk, már is Jézus Krisztus társaivá leszünk.

1- Erzsébet asszony, a Szeretláng első elfogadója és továbbadója, misztikus látnok, aki az Úr Jézus és Szűzanya szavait, kéréseit képes volt lelkében meghallani.

2- Ez utóbbi üzenetet később, Anna testvérünkön keresztül, az ő saját kézírásával leírva kaptam. Amit a két korábbi üzenethez tartozónak és kiegészítőjeként gondolva, szintén a bekeretezendőkhöz másoltam.

3- ”Tudatom veled, hogy az összes erények és összes hibák a felebaráti szeretet közreműködésével bontakoznak ki. Aki gyűlöl Engem, a felebarátnak és önmagának (első számú felebarátjának) árt, mind általában, mind különlegesen.

Ha az ember nem teszi a jót, abból következik, hogy a rosszat teszi. Nem Nekem, akinek nem tud ártani, csak annyiban, hogy én a magaménak számítom, amit mások ellen követ el. Önmagát megfosztja a kegyelemtől, ennél nagyobb rosszat nem tehet magának. A felebarátnak azzal okoz kárt, hogy megfosztja a szeretettől, mellyel tartozik segíteni őt.

Ha a lélek igazságban szeret Engem, biztosan hasznára lesz felebarátjának, és ez nem is lehet másképp, hiszen az Irántam való

szeretet és a felebaráti szeretet egy és ugyanaz a valóság: amennyire Engem szeret a lélek, annyira szereti a felebarátot, mert az iránta való szeretet Tőlem való.

A felebarátot adtam eszközként, hogy általa gyakoroljátok és tegyétek próbára a bennetek lévő erényt, s hogy – mivel Nekem nem lehettek hasznomra – legyetek hasznára őneki. Általa bizonyíthatjátok, hogy lelketekben van erény.

Oly különbözőképpen osztogatom az erényeket, hogy nem adom mindet egynek, hanem az egyiknek ezt, a másiknak azt adom, annyira változatosan, hogy egyetlen személynek sem adtam meg valamennyit: azért nem, hogy kénytelenek legyenek egymás szeretetével élni. Kétségtelenül megtehettem volna, hogy megadjam az embereknek, amire mind a testüknek, mind a lelküknek szüksége van – úgy akartam azonban, hogy szükségetek legyen egymásra, s a Tőlem kapott kegyelmek és ajándékok osztogatásában legyetek az én szolgálaim. Így az ember akár akarja, akár nem, nem képes a felebaráti szeretet tettei nélkül élni. Az azonban igaz, hogy ha a szeretet tetteit nem az Én szerelmemért teszi és ajándékozza, a természetfeletti kegyelem rendjében értéktelenek a tettei.”

- 4. ¹Kezdetben vala az Íge, és az Íge vala az Istennél, és Isten vala az Íge. ²Ez kezdetben az Istennél vala. ³Minden ő általa lett és nála nélkül semmi sem lett, a mi lett. ⁴Ő benne vala az élet, és az élet vala az emberek világossága; ⁵És a világosság a sötétségben fénylik, de a sötétség nem fogadta be azt. (...) ⁹Az igazi világosság eljött volt már a világba, a mely megvilágosít minden embert. ¹⁰A világban volt és a világ általa lett, de a világ nem ismerte meg őt. ¹¹Az övéi közé jöve, és az övéi nem fogadják be őt. ¹²Valakik pedig befogadják őt, hatalmat ada azoknak, hogy Isten fiaivá legyenek, azoknak, a kik az ő nevében hisznek; ¹³A kik nem vérből, sem a testnek akaratából, sem a férfiúnak indulatjából, hanem Istentől születtek. ¹⁴És az Íge testté lett és lakozék mi közöttünk (és láttuk az ő dicsőségét, mint az Atya egyszülöttjének dicsőségét), a ki teljes vala kegyelemmel és igazsággal. (...)

2013. 10. 10. Budakalász, Szentistvántelep